

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 542/2022
01.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Драгана Аћимовића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милоша Мршовића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 12К.бр.674/20 од 04.11.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж1 164/2022 од 10.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 01.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милоша Мршовића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 12К.бр.674/20 од 04.11.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж1 164/2022 од 10.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 12К.бр.674/20 од 04.11.2021. године, између осталих, окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци која ће се извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, с тим што окривљени не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом према окривљеном АА је изречена мера безбедности одузимање предмета извршења кривичног дела и то 547 комада муниције, односно 47 ловачких патрона калибра 16, 497 комада метака калибра 22ЛР, 2 метка калибра 9 мм пара и 1 метак калибра 7,62 x 25 мм ТТ. Окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка и судски пашал у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења, а о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 164/2022 од 10.03.2022. године одбијене су као неосноване жалба Вишег јавног тужиоца у Београду и заједничка жалба бранилаца окривљених АА и ББ, адвоката Милоша Мршовића и Николе Миладиновића у делу у којем је изјављена у односу на окривљеног АА, па је потврђена пресуда Вишег суда у Београду 12К.бр.674/20 од 04.11.2021. године у односу на окривљене АА и ВВ, док је усвајањем заједничке жалбе бранилаца окривљених ББ и АА, адвоката Милоша Мршовића и Милоша Миладиновића у делу у којем је изјављена у односу на окривљеног ББ укинута првостепена пресуда у односу на окривљеног ББ и предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Милош Мршовић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд сходно члану 492. ЗКП усвоји поднети захтев, те да укине у целини или делимично пресуде Вишег суда у Београду 12К.бр.674/20 од 04.11.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж1 164/2022 од 10.03.2022. године и предмет врати на поновно суђење које ће се одржати пред измењеним судским већем или да преиначи у целини или делимично наведене пресуде.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног АА као разлог подношења захтева за заштиту законитости формално означава повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, навођењем да су нижестепени судови неправилно применили одредбу члана 5. КЗ којом је прописано временско важење кривичног законодавства. Међутим, бранилац у поднетом захтеву постојање по њему ове повреде закона фактички образлаже тако што оспорава и полемиче са чињеничним утврђењима суда везано за време извршења предметног кривичног дела, истицањем да је суд као време извршења кривичног дела неправилно утврдио искључиво дан хапшења окривљеног АА и то дан 02.12.2020. године, обзиром

да из дела одбране окривљеног АА који се односи на време током којег се спорна муниција налази у његовом притежању, а који део одбране је суд прихватио, произилази да је спорна муниција у кућу окривљеног донета још 1987. године или 1988. године од стране његовог сада покојног оца и брата, при чему и исказ сведока ГГ који је суд прихватио у целости указује на изузетно дуг временски период током којег се спорна муниција налазила у подруму куће окривљеног, а које неправилно утврђење времена извршења кривичног дела од стране суда је по браниоцу утицало и на неправилну примену одредбе члана 5. КЗ везано за примену блажег закона по окривљеног.

Како је, дакле, у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном (члан 439. тачка 2. ЗКП у вези члана 5. КЗ), док се суштински указује на погрешно утврђено чињенично стање од стране суда везано за време извршења предметног кривичног дела, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Из напред изнетих разлога Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милоша Мршовића одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић